

العقيدة الصحيحة وما يضادها

**Prawidłowa doktryna i to, co
jej zaprzecza**

Prawidłowa doktryna i to, co jej zaprzecza

Autor

Szanowny Szejk Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz
W imię Boga Miłosiernego, Litościwego

Wstęp

Chwała niech będzie Bogu Jedynemu. Modlitwa i pokój niech będą z tym, po którym nie ma już proroka, oraz z jego rodziną i towarzyszami.

A zatem: Ponieważ prawidłowa doktryna jest podstawą religii islamu i fundamentem wiary, uznałem, że będzie ona tematem tego wykładu. Z dowodów prawnych wynikających z Księgi (Koranu) i Sunny wiadomo, że czyny i słowa są poprawne i akceptowane tylko wtedy, gdy wynikają z prawidłowej doktryny. Jeśli doktryna nie jest prawidłowa, wszystko, co z niej wynika, czyli czyny i słowa, staje się nieważne, jak powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿الْيَوْمَ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ جُلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ جُلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥﴾

„Dziś dozwolone są wam rzeczy dobre, a pokarm ludzi, którym została dana Księga, jest dozwolony wam, a wasz pokarm jest dozwolony im. Kobiety cnotliwe spośród wierzących oraz cnotliwe kobiety spośród tych, którym przed wami została dana Księga, są dozwolone wam, jeśli daliście im

należy im posag, zachowując cnotę, a nie rozpustni, biorący je sobie jako nałożnice. A kto odrzuca wiarę, jego czyny są daremne, a on w życiu ostatecznym znajdzie się wśród tych, którzy ponieśli stratę.” (Koran, 5:5) Bóg Wszechmogący powiedział także:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٥﴾

„I zostało objawione tobie i tym przed tobą: Jeśli dodajesz Bogu współtowarzyszy, twoje czyny będą zniweczone i na pewno znajdziesz się wśród przegranych.” (Koran, 39:65) A wersetów o takim znaczeniu jest wiele. Księga Boga, jasna i autentyczna, oraz sunna Jego wiernego Pośłańca – pokój i błogosławieństwo od Pana niech będą z nim – jasno wskazują, że prawidłowa doktryna sprowadza się do wiary w Boga, Jego aniołów, Jego księgi, Jego pośłańców, Dzień Ostateczny i przeznaczenie, zarówno w jego dobrym, jak i złym aspekcie. Te sześć kwestii to podstawowe filary prawidłowej doktryny, z którymi zesłana została Księga Boga Wszechmocnego i które Bóg przekazał swojemu Pośłańcowi, Muhammadowi, pokój i błogosławieństwo z nim. Z tych podstawowych filarów wynika wszystko, w co należy wierzyć w kwestiach dotyczących rzeczywistości nieznanej (ghajb), oraz wszystko, o czym poinformował Bóg i Jego Poślaniec (pokój z nim). Dowodów na te sześć

podstaw w Księdze i sunnie jest bardzo wiele. Wśród nich są słowa Boga Wszechmogącego:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾

„Pobożność nie polega na tym, byście zwracali twarze ku wschodowi czy zachodowi, lecz pobożny jest ten, kto wierzy w Boga, Dzień Ostateczny, aniołów, Księgę i proroków.” (Koran, 2:177). I słowa Boga Wszechmogącego:

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾

„Posłaniec uwierzył w to, co zostało zesłane do niego od jego Pana, i wierzący również. Wszyscy uwierzyli w Boga, Jego aniołów, Jego księgi i Jego posłańców. Nie czynimy różnicy między żadnym z Jego posłańców.” (Koran, 2:285). I słowa Boga Wszechmogącego:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝١٣٦﴾

„O wy, którzy wierzycie! Wierzcie w Boga, Jego Posłańca, Księgę, którą zesłał swojemu Posłańcowi, oraz Księgę, którą zesłał wcześniej. A kto zaprzecza Bogu, Jego aniołom, Jego księgom, Jego posłańcom i Dniowi Ostatecznemu, ten zbłądził zbłądzeniem dalekim.” (Koran, 4:136). I słowa Boga Wszechmogącego:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (٧٠)

„Czyż nie wiesz, że Bóg zna to, co jest w niebiosach i na ziemi? To wszystko jest zapisane w Księdze, a to dla Boga jest łatwe.” (Koran, 22:70). Jeśli chodzi o autentyczne hadisy potwierdzające te podstawy, jest ich bardzo wiele. Wśród nich jest słynny i autentyczny hadis, który przekazał Imam Muslim w swoim zbiorze hadisów, w którym przywódca wierzących, Umar ibn al-Chattab (niech Allah będzie z niego zadowolony), opowiada, że Dżibril (Gabriel) – pokój z nim – zapytał Proroka (pokój i błogosławieństwo z nim) o wiarę. Wówczas Prorok odpowiedział:

«الإيمان أن تؤمن بالله، وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره» الحديث،

„Wiara to wierzyć w Boga, Jego aniołów, Jego księgi, Jego posłańców, Dzień Ostateczny oraz wierzyć w przeznaczenie, zarówno w jego dobry, jak i zły aspekt”

¹ **Hadis.** Ten hadis został również przekazany przez Al-Buchariego i Muslima na podstawie relacji Abu Hurajry. Te sześć zasad stanowi źródło wszystkich obowiązkowych dla muzułmanina przekonań dotyczących Boga Wszechmogącego, spraw

¹ Muslim, Księga Wiary (8); At-Tirmizi, Księga Wiary (2610); An-Nasa'i, Księga Wiary i jej Przepisów (4990); Abu Da'ud, Księga Sunny (4695); Ibn Madża, Wstęp (63); Ahmad (1/27).

związanych z życiem pośmiertnym oraz innych zagadnień dotyczących świata niewidzialnego (ghajb).

Wiara w Boga Najwyższego

Wiara w to, że Bóg jest jedynym prawdziwym Bogiem, który zasługuje na oddawanie Mu czci, i że nic innego poza Nim nie zasługuje na czczenie.

Zatem częścią wiary w Boga Wszechmogącego jest wiara w to, że On jest jedynym prawdziwym Bogiem, zasługującym na oddawanie czci, a wszystko inne poza Nim nie zasługuje na to, ponieważ to On jest Stwórcą ludzi, Tym, który obdarza ich dobrodziejstwami, zapewnia ich utrzymanie, zna ich tajemnice i to, co jawne. Jest zdolny wynagrodzić tych, którzy Mu są posłuszni, oraz ukarać tych, którzy nie przestrzegają Jego nakazów. Dla tej właśnie czci Bóg stworzył dżiny i ludzi oraz nakazał im oddawanie czci, jak mówi w Koranie:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦﴾

„I nie stworzyłem dżinów i ludzi, jak tylko po to, aby oddawali Mi cześć.” (Koran, 51:56).

﴿وَمَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ٥٧﴾

„Nie chcę od nich żadnego zaopatrzenia ani nie chcę, żeby Mnie żywili.” (Koran, 51:57).

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٨﴾

„Zaprawdę, Bóg jest Tym, który zaopatruje – Pan Mocy, Najsiłniejszy.” (Koran, 51:58). I Bóg Wszechmogący mówi także:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢١﴾

„O ludzie! Czczycie waszego Pana, który was stworzył, jak i tych przed wami, abyście mogli osiągnąć bogobojność.” (Koran, 2:21).

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٢٢﴾

﴿On jest Tym, który uczynił dla was ziemię posłaniem, a niebo sklepieniem, i zesłał z nieba wodę, dzięki której wyprowadził z owoców zaopatrzenie dla was. Nie przypisujcie więc Bogu równych, skoro wy wiecie.﴾ (Koran, 2:22). Bóg wysłał proroków i zesłał księgi, aby wyjaśnić tę prawdę, nawoływać do niej i ostrzegać przed tym, co jej zaprzecza, jak mówi Wszechmogący:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

﴿I wysłaliśmy do każdego narodu posłańca: 'Czczycie Boga i unikajcie bałwochwalstwa'.﴾ (Koran, 16:36). I powiedział również Najwyższy:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥﴾

﴿I nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca, któremu nie objawiliśmy: 'Nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto czczycie Mnie!'﴾ (Koran, 21:25). I powiedział On, Wywyższony:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٢﴾

﴿Alif Lam Ra. Księga, której znaki zostały uczynione mocnymi, a następnie wyjaśnione przez Mądrego, Wszechwiedzącego,

abyście nie czcili nikogo poza Bogiem. Ja jestem dla was od Niego ostrzegającym i zwiastującym.﴾ (Koran, 11:1–2). Istotą tej czci jest oddawanie Bogu Wszechmogącemu wszystkich form czci, takich jak wzywanie (du'a), strach, nadzieja, modlitwa, post, składanie ofiar, śluby oraz inne rodzaje czci. Wszystko to powinno być wykonywane z pełnym podporządkowaniem się Jemu, z miłością, szacunkiem i pokorą wobec Jego wielkości. Większość objawień w Koranie dotyczy tej wielkiej zasady, jak mówi Bóg Wszechmogący:

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

﴿Przeto czcij Boga, szczerze wyznając Jego religię.

Czy szczerą religią nie należy tylko do Boga?﴾ (Koran, 39:2–3). I słowa Wszechmogącego:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا﴾

﴿Twój Pan rozkazał, abyście nie czcili nikogo oprócz Niego...﴾ (Koran, 17:23). I słowa Wszechmogącego:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ﴾

﴿Wzywajcie więc Boga, szczerze wyznając Jego religię, mimo sprzeciwu niewiernych.﴾ (Koran, 40:14). W zbiorach autentycznych hadisów (Sahihain) od Mu'adha (niech Allah będzie z niego

zadowolony) przekazano, że Prorok (niech pokój i błogosławieństwo Allaha będzie z nim) powiedział:

«حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شيئاً».

„Prawem Boga wobec Jego sług jest to, aby Go czcili i nie przypisywali Mu żadnych współtowarzyszy”¹

Wiara we wszystko, co Bóg nakazał Swoim sługom i uczynił dla nich obowiązkowym, w tym w pięć podstawowych filarów islamu.

Wiara w Boga obejmuje także wiarę we wszystkie obowiązki, które nałożył na Swoje sługi i które są obowiązkowe w ramach pięciu widocznych filarów islamu. Są to: świadectwo, że nie ma boga oprócz Boga, a Muhammad jest Jego Posłańcem; odprawianie modlitwy; płacenie zakatu; post w miesiącu Ramadan; oraz pielgrzymka do Domu Bożego (Kaaby) dla tych, którzy mają taką możliwość. Ponadto obejmuje to inne obowiązki, które zostały ustalone w czystym prawie.

Najważniejszym i największym z tych filarów jest świadectwo, że nie ma boga oprócz Allaha, a Muhammad jest Jego Posłańcem. To świadectwo, że nie ma boga oprócz Boga, wymaga oddania czci jedynie Bogu i odrzucenia czci poświęconej komukolwiek innemu. Takie jest znaczenie frazy

¹ Al-Buchari, Księga Dżihadu i Wojny (2701); Muslim, Księga Wiary (30); At-Tirmizi, Księga Wiary (2643); Ibn Madża, Księga Skromności (4296); Ahmad (5/238).

„nie ma boga oprócz Allaha”, co oznacza, że nie ma żadnego bóstwa godnego czci poza Allahem. Wszystko, co jest czczone poza Bogiem, czy to ludzie, anioły, dziny czy cokolwiek innego, to wszystko jest czczone fałszywie. Prawdziwie czczony jest tylko Allah, jak mówi Wszechmogący:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾

„Tak jest, albowiem Bóg jest prawdą, a to, co wzywają poza Nim, jest fałszem.” (Koran, 22:62). Wcześniej wyjaśniono, że Bóg stworzył dzinny i ludzi dla tej fundamentalnej zasady i nakazał im to, wysyłając Swoich posłańców oraz zesławszy Swoje księgi. Dlatego przemyśl to dokładnie i rozważaj to głęboko, aby dostrzec, jak wielu muzułmanów popadło w ogromną ignorancję w tej zasadniczej kwestii, czcząc obok Allaha innych i oddając Jego wyłączne prawo komuś innemu. Niech Allah będzie naszym pomocnikiem.

Wiara w to, że Bóg jest Stwórcą wszechświata, zarządcą wszystkich spraw oraz kontrolującym je Swoją wiedzą i mocą.

Z wiary w Boga Wszechmogącego wynika również przekonanie, że jest On Stwórcą świata oraz Zarządcą wszystkich spraw, który kieruje nimi zgodnie z własną wiedzą i mocą, jak tylko zechce. On jest Władcą zarówno tego świata, jak i życia przyszłego, oraz Panem wszystkich światów. Nie ma innego Stwórcy ani Pana oprócz Niego. Bóg

posłał posłańców i zesłał księgi, aby poprawić sytuację ludzi, wzywając ich do działań, które zapewnią im zbawienie i dobrobyt zarówno w tym życiu, jak i w życiu pośmiertnym. Ponadto wierzymy, że nie ma z Nim współtowarzyszy w tej kwestii; jak mówi Wszechmogący:

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝٦٢﴾

„Bóg jest Stwórcą każdej rzeczy i On jest każdej rzeczy stróżem.” (Koran, 39:62). I mówi Wszechmogący:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٥٤﴾

„Zaprawdę, waszym Panem jest Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię w sześć dni, a następnie zasiadł na tronie. On okrywa noc dniem, który w pośpiechu za nią podąża, a słońce, księżyc i gwiazdy są poddane Jego rozkazowi. Czyż nie należy do Niego stworzenie i zarządzanie? Błogosławiony jest Bóg, Pan światów.” (Koran, 7:54).

Wiara w Jego najpiękniejsze imiona i wspaniałe atrybuty, bez jakiegokolwiek deformacji, zaniedbania, przekształcenia ani porównań.

Wiara w Boga obejmuje również wiarę w Jego najpiękniejsze imiona i wspaniałe atrybuty, które są zawarte w Jego szlachetnej Księdze oraz potwierdzone przez Jego wiernego Posłańca, bez jakiegokolwiek deformacji, zaniedbania,

przekształcenia czy porównań. Należy je przyjmować tak, jak zostały objawione, bez próby wyjaśniania ich natury, z jednoczesnym uznaniem wielkich znaczeń, które niosą jako opisy Boga – Chwała Mu – które powinny być Mu przypisane w sposób odpowiedni do Jego majestatu, nie przypominając stworzeń w niczym, co dotyczy Jego atrybutów, jak powiedział Allah:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

„Nie ma nic podobnego do Niego, a On jest Słyszący, Widzący” (Koran, 42:11). I powiedział – Chwała Mu –:

﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٧٤)

﴿Nie dodawajcie więc Bogu Jemu podobnych! Zaprawdę, Bóg wie, a wy nie wiecie!﴾ (Koran, 16:74). To jest wiara ludzi postępujących za Sunną oraz trzymających się wspólnoty muzułmanów spośród Towarzyszy, Pośłańca Allaha – niech pokój i błogosławieństwo będą z nim – oraz tych, którzy podążali za nimi w pobożności. Wiare tę przekazał imam Abu al-Hasan al-Asz'ari w swojej książce "Al-Maqalat 'an Ashab Al-Hadith ła Ahl us-Sunna", a także przekazali ją inni uczeni i wierzący.

Imam al-Auza'i, niech Allah ma go w Swojej łasce, powiedział, że zapytano az-Zuhriego i Makhula o wersety dotyczące atrybutów, więc odpowiedzieli: "Przyjmujcie je tak, jak zostały objawione." Łalid ibn Muslim, niech Allah ma go w

Swojej łasce, powiedział: Zapytano Malika, al-Auza'iego, Lajtha ibn Sa'da i Sufjana al-Thauriego o wieści dotyczące atrybutów, więc wszyscy odpowiedzieli: "Przyjmujcie je tak, jak zostały objawione, bez pytania: »Jak?«." Al-Auza'i, niech Allah ma go w Swojej łasce, powiedział: "My i towarzysze, którzy przyszli po nas, mówiliśmy, że Allah, niech będzie uwielbiony, znajduje się na Swoim tronie i wierzymy w to, co zostało przekazane w Sunnie na temat atrybutów." Kiedy zapytano Rabi'a ibn Ubajja 'Abd ar-Rahmana, nauczyciela Malika, niech Allah ma obydwu w Swojej łasce, o "zstąpienie" (al-isti'a'), powiedział: "Zstąpienie jest znane, a sposób jest nieznany; zadaniem Allaha jest przesyłanie wiadomości, zadaniem Pośłańca jest przekazywanie wyraźnych informacji, a naszym zadaniem jest uwierzyć." Kiedy zapytano imama Malika, niech Allah ma go w Swojej łasce, o ten temat, odpowiedział: "Akt zstąpienia jest znany, a sposób nieznany; wiara w to jest obowiązkowa, a pytanie o to to innowacja (bid'a)." Następnie powiedział do pytającego: "Uważam, że jesteś złym człowiekiem!" I nakazał, aby go wyprowadzono.

Wypowiedź o tym znaczeniu pochodzi także od Matki Wiernych Umm Salamy (niech Allah będzie z niej zadowolony). Imam Abu Abd ar-Rahman Ibn al-Mubarak (niech Allah zmiłuje się nad nim) powiedział: (Znamy naszego Pana, chwalony niech

będzie, jako tego, który jest ponad swoimi niebiosami, na swoim tronie, oddzielony od swojego stworzenia) Słów uczonych w tej kwestii jest bardzo dużo i nie da się ich wszystkich przytoczyć w tym wykładzie. Kto chce zapoznać się z większą liczbą wypowiedzi na ten temat, niech sięgnie po dzieła uczonych sunnickich, takie jak "As-Sunna" Abd Allaha Ibn Imam Ahmad, "At-Tauhid" wielkiego imama Muhammada Ibn Chuzajmy, "As-Sunna" Abu al-Qasima al-Lalaka'iego at-Tabariego, "As-Sunna" Abu Bakra Ibn Abi Asima oraz odpowiedź Szejka Islamu Ibn Tajmijji mieszkańcom Hamy. Jest to bardzo celna i korzystna odpowiedź, w której wyjaśnił, niech Allah zmiłuje się nad nim, doktrynę ahl as-sunna (ludzi tradycji), przytaczając wiele ich wypowiedzi oraz dowody religijne i rozumowe na prawdziwość tego, co głoszą ludzie tradycji, a fałszywość tego, co mówią ich przeciwnicy. Podobnie jak w swojej rozprawie zatytułowanej "At-Tadmurijja" ("Traktat Palmyrski"), szeroko opisał tam tę kwestię i wyjaśnił doktrynę ahl as-sunna wraz z jej dowodami zarówno na podstawie objawienia, jak i rozumu, oraz odparł przeciwników, ukazując prawdę i obalając fałsz przed każdym, który podchodzi do tego z dobrą intencją i pragnieniem poznania prawdy. Każdy, kto sprzeciwia się ahl as-sunna w kwestii imion i atrybutów, nieuchronnie sprzeciwia się dowodom objawionym i

rozumowymi, a także wpada w oczywiste sprzeczności we wszystkim, co stwierdza lub czemu zaprzecza.

Ludzie sunnickiej tradycji i wspólnoty (ahl as-sunna wa al-dżama'a) przypisują Bogu Wszechmogącemu to, co On sam przypisał Sobie w Swojej szlachetnej Księdze, lub co przypisał Mu Jego posłaniec Muhammad (pokój i błogosławieństwo z Nim) w swojej autentycznej Sunnie, potwierdzając to bez porównywania Go do czegokolwiek, a także wykluczając jakiekolwiek podobieństwo Boga do Jego stworzenia, w sposób wolny od negowania Jego atrybutów. Dzięki temu uniknęli sprzeczności i działali w oparciu o wszystkie dowody. Takie jest prawo Boga Wszechmogącego względem tych, którzy trzymają się prawdy, z którą posłał Swoich posłańców, starają się z całych sił i szczerze pragną poznać prawdę – że On prowadzi ich ku prawdzie i ukazuje im jej dowody, tak jak powiedział Bóg Najwyższy:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾

﴿Będziemy uderzać prawdą w fałsz, aż go zniszczymy i wtedy zniknie﴾ (Koran, 21:18).
Powiedział Najwyższy:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرٍ ۝٣٣﴾

﴿I kiedy oni przychodzą do ciebie z jakąś przypowieścią, My przychodzimy do ciebie z prawdą i lepszym wyjaśnieniem.﴾ (Koran, 25:33).

Hafiz Ibn Kathir, niech Allah zmiłuje się nad nim, wspomniął w swoim znanym tafsirze (komentarzu do Koranu) podczas omawiania słów Boga Wszechmogącego:

«Zaprawdę, waszym Panem jest Allah, który stworzył niebiosy i ziemię w sześć dni, następnie zasiadł na tronie.» (Koran, 7:54) piękne słowa na ten temat, które warto tutaj przytoczyć ze względu na ich ogromną wartość. Powiedział mianowicie: "Ludzie mają w tej kwestii wiele różnych opinii, których nie będziemy tu szczegółowo omawiać. Natomiast my podążamy ścieżką pobożnych przodków (as-salaf as-salih), takich jak Malik, Al-Auza'i, Ath-Thauri, Al-Lajth ibn Sa'd, asz-Szafi'i, Ahmad, Ishak ibn Rahałajh i inni wybitni uczni muzułmańscy, zarówno dawni, jak i współczesni. Ich metodą było przyjmowanie tekstów tak, jak zostały przekazane, bez dociekania jak, bez porównywania (Boga do stworzeń) i bez negowania (atrybutów Boga). Oczywiście rozumienie w umysłach tych, którzy porównują Boga do stworzeń, jest wykluczone w odniesieniu do Boga, gdyż nic nie jest podobne do Niego. Nie ma niczego, co byłoby podobne do Niego, a On jest Słyszący, Widzący. Rzecz ma się tak, jak powiedzieli imamowie, w tym Na'im ibn Hammad al-Chuza'i, nauczyciel al-Buchariego: "Ktokolwiek porównuje Boga do Jego stworzeń, ten popełnia akt niewiary. Ktokolwiek neguje to, czym Bóg sam się opisał,

również popełnia akt niewiary. W tym, co Bóg opisał o Sobie samym, ani w tym, co opisał Jego Połaniec, nie ma porównania (do stworzeń). Ten, kto potwierdza to, co jest wyraźnie zawarte w objawionych wersetach i prawdziwych przekazach na temat Boga, w sposób, który przystoi Jego majestatowi, i zaprzeczy wszelkim niedoskonałościom w stosunku do Niego, ten podąża właściwą drogą."

Wiara w aniołów

Co do wiary w aniołów, to obejmuje ona wiarę zarówno ogólną, jak i szczegółową. Muzułmanin wierzy, że Bóg ma aniołów, które stworzył do posłuszeństwa Jemu, i opisał je jako zaszczytne sługi, którzy nie wypowiadają się przed Nim i działają zgodnie z Jego rozkazem:

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ
مُشْفِقُونَ ۝٢٨﴾

﴿On wie, co jest przed nimi i co za nimi, i nie wstawiają się oni, chyba że dla tych, których On zaakceptuje; Oni są przeniknięci obawą przed Nim.﴾ (Koran, 21:28). Aniołowie dzielą się na wiele rodzajów. Wśród nich są ci, którzy są odpowiedzialni za noszenie Tronu, inni - strażnicy Raju i Piekła, a jeszcze inni są odpowiedzialni za zapisywanie uczynków ludzi. Wierzymy w sposób szczegółowy w tych, których imiona zostały podane przez Boga i Jego Połaniec, jak Gabriel, Michał,

Malik (strażnik Piekła) oraz Israfil, odpowiedzialny za zadęcie w róg, o którym wspomniano w prawdziwych hadisach. W autentycznym przekazie od Aiszy (niech Allah będzie z niej zadowolony) znajduje się relacja, w której Prorok (pokój i błogosławieństwo z Nim) powiedział:

«خَلَقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ»

"Anioły zostały stworzone ze światła, dżiny zostały stworzone z ognia, a Adam został stworzony z tego, co wam opisano."¹ Hadis ten został przekazany przez Muslimę w jego autentycznym zbiorze (Sahih Muslim).

Wiara w Księgi

Podobnie, jeśli chodzi o wiarę w Księgi, należy wierzyć ogólnie, że Bóg Wszechmogący zesłał Księgi swoim prorokom i posłańcom, aby wyjaśnić prawdę i wzywać do niej, tak jak powiedział Bóg Najwyższy:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

«Zaprawdę, wysłaliśmy Naszych posłańców z jasnymi dowodami i zesłaliśmy z nimi Księgę i wagę, aby ludzie postępowali sprawiedliwie.» (Koran, 57:25). Bóg Najwyższy powiedział także:

¹ Sahih Muslim, "Asceza i Wzruszenia" (Az-Zuhd ła ar-Raqa'iq), hadis nr 2996; Musnad Imama Ahmada, tom 6, strona 153.

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾

﴿Ludzie byli jednym narodem, a potem Bóg posłał proroków jako zwiastunów i ostrzegających, i zesłał z nimi Księgę z prawdą, aby rozstrzygała między ludźmi w tym, w czym się różnili.﴾ (Koran, 2:213).

Wierzymy szczegółowo w te Księgi, które Bóg wymienił, takie jak Tora, Ewangelia, Psalmy i Koran. Koran jest najlepszą i ostatnią z tych Ksiąg. Jest nadrzędny wobec nich i potwierdza ich prawdziwość. To on jest Księgą, której wszyscy ludzie muszą przestrzegać i według której muszą postępować, wraz z autentyczną Sunną przekazaną od Pośłańca Boga (pokój i błogosławieństwo z Nim). Bóg Wszechmogący posłał Swojego Pośłańca Muhammada (pokój i błogosławieństwo z nim) jako pośłańca do dwóch światów (ludzi i dżinów) i zesłał mu Koran, aby rządził według niego. Uczynił go lekarstwem dla serc, wyjaśnieniem wszystkiego, przewodnikiem i miłosierdziem dla wierzących, jak powiedział Bóg Najwyższy:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٥﴾

﴿A to jest Księga, którą zesłaliśmy, błogosławiona. Postępujcie więc według niej i bądźcie bogobojni, abyście dostąpili miłosierdzia.﴾ (Koran, 6:155). Bóg Wszechmogący powiedział także:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

﴿Zesłaliśmy tobie Księgę jako wyjaśnienie dla każdej rzeczy, drogę prostą, miłosierdzie i radosną wieść dla całkowicie poddanych.﴾ (Koran, 16:89).
Bóg Najwyższy powiedział także:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ١٥٨

﴿Powiedz: O ludzie! Ja jestem Posłańcem Boga do was wszystkich, Tego, do którego należy władza nad niebiosami i ziemią. Nie ma boga oprócz Niego. On daje życie i powoduje śmierć. Wierzcie więc w Boga i Jego Posłańca, proroka niepiśmiennego, który wierzy w Boga i Jego słowa, i idźcie za nim, abyście zostali poprowadzeni na prostą drogę.﴾ (Koran, 7:158). Jest wiele wersetów o tym znaczeniu.

Wiara w posłańców

Podobnie, w posłańców należy wierzyć zarówno ogólnie, jak i szczegółowo. Wierzmy, że Bóg Wszechmogący wysłał do Swoich sług posłańców, niektórych jako zwiastunów dobrej nowiny, a niektórych jako ostrzegających, wzywających do prawdy. Kto na ich wezwanie odpowie, ten osiągnie szczęście, a kto je zignoruje, ten poniesie porażkę i będzie żałował. Najlepszym i ostatnim z nich jest nasz prorok Muhammad ibn Abdullah (pokój i

błogosławieństwo z Nim), jak powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

﴿I z pewnością, wysłaliśmy do każdej społeczności posłańca, mówiącego: "Czczycie Boga i strzeżcie się bałwochwalstwa!"﴾ (Koran, 16:36).

Bóg Najwyższy powiedział także:

﴿رُسُلًا مُبْتَلَيْنَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

﴿Posłańców, zwiastujących i ostrzegających, aby ludzie nie mieli przeciwko Bogu żadnego dowodu, po posłańcach.﴾ (Koran, 4:165). Bóg Najwyższy powiedział także:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾

﴿Muhammad nie jest ojcem żadnego z was, ale jest Posłańcem Boga i ostatnim z proroków.﴾ (Koran, 33:40). Imiona proroków, które wymienił Bóg lub które potwierdził Posłaniec Boga, akceptujemy z wiarą, jak Noe, Hud, Salih, Ibrahim i inni - niech spłynie na nich i na naszego ostatniego proroka pokój i błogosławieństwo.

Wiara w Dzień Ostateczny

A jeśli chodzi o wiarę w Dzień Ostateczny:

Do tego należy wiara we wszystko, co Bóg i Jego Posłaniec (pokój i błogosławieństwo z Nim) przekazali o tym, co nastąpi po śmierci, jak np. test, cierpienie i szczęśliwość w grobie, a także to, co wydarzy się w Dniu Sądu, takie jak straszliwe wydarzenia, trudności, most (sirat), waga (miara

dobrych uczynków), rozliczenie i nagroda, a także rozdawanie ksiąg ludziom – niektórzy otrzymają swoje księgi prawą ręką, inni lewą lub za plecami. W to wchodzi także wiara w wodopój (haud) Proroka Muhammada, wiarę w Raj i Piekło, w to, że wierzący zobaczą swojego chwalebnego Pana, oraz w rozmowę z Nim, a także w inne rzeczy, które zostały przekazane w świętym Koranie i autentycznej Sunnie Proroka, pokój i błogosławieństwo z nim. Należy w to wszystko wierzyć i uznawać to w sposób, jaki wyjaśnił Bóg i Jego Posłaniec (pokój i błogosławieństwo z Nim).

Wiara w Przeznaczenie

A jeśli chodzi o wiarę w przeznaczenie, obejmuje ona wiarę w cztery kwestie:

Pierwszą z nich jest to, że Bóg Wszechmogący wie, co było i co będzie. Zna stan Swoich sług, ich środki utrzymania, długość życia, uczynki i wszystkie inne ich sprawy. Nic z tego nie jest przed Nim ukryte - niech będzie uwielbiony i wywyższony - jak powiedział:

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

﴿Zaprawdę, Bóg wie wszystko!﴾ (Koran, 2:231). I powiedział, Wywyższony:

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

﴿Abyście wiedzieli, że Bóg ma władzę nad każdą rzeczą i że Bóg ogarnia swoją wiedzą wszystko.﴾ (Koran, 65:12).

Drugą rzeczą jest zapisanie przez Boga wszystkiego, co postanowił i zdecydował, jak powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾

﴿Wiemy doskonale, co ziemia z nich ujmuje, a u Nas jest Księga, która to zachowuje.﴾ (Koran, 50:4). Bóg Wszechmogący również powiedział:

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

﴿I wszystko zapisaliśmy w jasnej księdze.﴾ (Koran, 36:12). Bóg Wszechmogący powiedział:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

﴿Czyż nie wiesz, że Bóg zna wszystko to, co jest w niebie i na ziemi? Zaprawdę, to jest zapisane w Księdze. To dla Boga jest łatwe.﴾ (Koran, 22:70).

Trzecią rzeczą jest wiara w Jego wszechmocną wolę – to, co Bóg zechce, się stanie, a to, czego nie zechce, nie nastąpi. Jak powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

﴿Zaprawdę, Bóg czyni, co chce.﴾ (Koran, 22:18). I powiedział Bóg Wszechpotężny:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

﴿Gdy On czegoś chce, wystarczy, że powie: 'Bądź!' i to się staje.﴾ (Koran, 36:82). I powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

﴿Lecz wy nie zechcecie, jeśli nie zechce Bóg. Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!﴾ (Koran, 76:30).

Czwartą rzeczą jest to, że Bóg stworzył wszystkie istniejące rzeczy. Nie ma innego Stwórcy ani Pana oprócz Niego, jak powiedział:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝٦٢﴾

﴿Bóg jest Stwórcą wszystkiego i On jest Opiekunem nad wszystkim.﴾ (Koran, 39:62). I powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝٣﴾

﴿O ludzie! Przypomnijcie sobie dobroć Boga względem was! Czy jest jakiś stwórca poza Bogiem, który daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Nie ma boga, jak tylko On! Jakże więc możecie być odwrócenii?﴾ (Koran, 35:3). Wiara w przeznaczenie obejmuje wiarę w te cztery rzeczy według nauk sunnickich, w przeciwieństwie do tych, którzy zaprzeczają niektórym z tych prawd, jak czynią to ludzie wprowadzający innowacje.

Wiara to słowa i czyny, która rośnie poprzez posłuszeństwo i maleje poprzez nieposłuszeństwo.

W ramach wiary w Boga zawiera się przekonanie, że wiara to zarówno słowa, jak i czyny, które rosną wraz z posłuszeństwem i maleją z powodu nieposłuszeństwa. Nie wolno również

uznawać za niewierzącego nikogo z muzułmanów z powodu grzechów, które nie osiągają poziomu bałwochwalstwa i niewiary, takie jak cudzołóstwo, kradzież, zjadanie lichwy, picie alkoholu, nieposłuszeństwo wobec rodziców oraz inne wielkie grzechy, o ile ktoś nie uważa tego za dozwolone. Wskazuje na to słowo Boga Wszechmogącego:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

{Zaprawdę, Bóg nie wybacza, by Mu przypisywano współtowarzyszy, ale wybacza wszystko inne temu, komu chce} (Koran, 4:48). Jest to również potwierdzone w autentycznych hadisach od Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), że "Bóg wyprowadzi z ognia tych, którzy w swoim sercu mieli choćby ziarnko wiary."

Miłość dla Boga i nienawiść dla Boga, lojalność dla Boga i wrogość dla Boga.

W ramach wiary w Boga zawiera się miłość do Boga i nienawiść dla Boga, lojalność wobec Boga i wrogość dla Boga. Muzułmanin kocha innych wiernych i jest im lojalny, a nienawidzi niewiernych i stawia się wobec nich w opozycji. Na czele wiernych tej ummy znajdują się towarzysze Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim). Sunnici (Ahl as-Sunna wa al-Dżama'a) kochają ich i są im lojalni, wierząc, że są najlepszymi ludźmi po

prorokach, zgodnie ze słowami Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim):

«خير القرون قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم»

„Najlepsze pokolenie to moje pokolenie, potem ci, którzy po nim nastąpią, a potem ci, którzy po nich nastąpią” (4)¹ Hadis zgodnie uznany za autentyczny. Wierzą również, że najlepszym z towarzyszy był Abu Bakr As-Siddiq, potem Umar Al-Faruq, potem Usman Zun-Nurajn, a następnie Ali Al-Murtada (niech Allah będzie z nich zadowolony), po nich pozostałe osoby, którym zapowiedziano Raj, a następnie pozostali towarzysze (niech Allah będzie z nich zadowolony). Powstrzymują się od zajmowania się sporami, które miały miejsce między Towarzyszami, i wierzą, że kierowali się niezależnym osądem (idżtihad) – ten, który miał rację, otrzymał podwójną nagrodę, a ten, który się pomylił, otrzymał jedną nagrodę. Kochają również rodzinę Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), która w niego uwierzyła, okazują im lojalność i oddanie. Okazują lojalność wobec żon Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), matek wiernych. Życzą dobrze im wszystkim. Odcinają się od ideologii ar-Rafida (szyitów), którzy nienawidzą towarzyszy Proroka (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), obrażają ich i

¹ Al-Buchari, "Świadectwa" (2509); Muslim, "Zalety Towarzyszy" (2533); At-Tirmidhi, "Cnoty" (3859); Ibn Madża, "Zasady" (2362); Ahmad (1/434).

przesadzają w miłości do Ahl al-Bajt (krewnych Proroka), wynosząc ich ponad rangę, jaką dał im Bóg. Odrzucają również ideologię an-Nałasib, którzy wyrządzają krzywdę rodzinie Proroka słowami lub czynami.

Wszystko, o czym wspomnieliśmy w tej krótkiej publikacji, jest zawarte w prawdziwej doktrynie, którą Bóg posłał przez swojego posłańca Muhammada – pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim. Jest to doktryna zwycięskiej grupy, Ahl as-Sunnah wa al-Dżama'ah (sunnitów), o której powiedział Prorok – pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim:

«لا تزال طائفة من أمتي على الحق منصوره لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله سبحانه»

"Wśród mojej ummy jest grupa, która będzie niezmiennie trwać przy prawdzie, będzie zwycięska i nie zaszkodzi im ten, kto będzie chciał ich poniżyć, aż przyjdzie rozkaz Boga Wszechmogącego."¹ I powiedział również – pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim:

«افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة، وافترقت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة، وستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة فقال الصحابة: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه وأصحابي»

¹ Sahih Muslim, "Przywództwo" (1920), At-Tirmidhi, "Próby" (2229), Abu Da'ud, "Próby i Epopeje" (4252); Ibn Madża "Próby" (3952), Musnad Ahmad (5/279).

„Żydzi rozdzielili się na siedemdziesiąt jeden grup, chrześcijanie rozdzielili się na siedemdziesiąt dwie grupy, a ten naród rozdzieli się na siedemdziesiąt trzy grupy, wszystkie będą w ogniu, z wyjątkiem jednej.” Towarzysze zapytali: „Która to, o Proroku Boży?” On odpowiedział: „Ta, która podąża za tym, za czym podążam ja i moi towarzysze.”¹ Jest to doktryna, której należy się trzymać, przestrzegać jej i unikać wszystkiego, co jej przeczy.

Wzmianka o tych, którzy odeszli od tej doktryny i kroczą w drugą stronę

Ich rodzaje:

Ci, którzy są odchyleni od tej doktryny i kroczą inną ścieżką, dzielą się na różne grupy. Należą do nich czciciele bożków, posągów, aniołów, świętych, dżinów, drzew, kamieni i innych rzeczy. Ci ludzie nie odpowiedzieli na wezwanie proroków, lecz sprzeciwili się im i stawili opór, tak jak uczynili to lud Kurajsz i różne plemiona arabskie wobec naszego Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim). Prosilili oni swoje bóstwa o spełnienie potrzeb, uzdrowienie chorych i zwycięstwo nad wrogami. Składali im ofiary i obietnice. Kiedy Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim) potępił

¹ Ibn Madża, "Próby" (3992).

to i nakazał im, by oddawali cześć jedynie Bogu, zdziwili się i sprzeciwili, mówiąc:

﴿أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌۭ﴾

﴿Czyż uczynił bogów jednym Bogiem? To rzecz zdumiewająca!﴾ (Koran, 34:5). Prorok – pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim – nieustannie wzywał ich do Boga, ostrzegając przed bałwochwalstwem, wyjaśniając im, czym jest to, do czego wzywają. W końcu Bóg poprowadził niektórych z nich do wiary. Wkrótce tłumy weszły w religię Boga, która zapanowała nad innymi religiami po długim wzywaniu i długotrwałej walce, którą prowadzili Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim), jego towarzysze (niech Allah będzie z nich zadowolony) oraz ich następcy. Potem sytuacja się zmieniła i wśród wielu ludzi zapanowała niewiedza, aż większość z nich powróciła do religii czasów ignorancji, przesadzając w czczeniu proroków i świętych, wzywając ich i prosząc ich o pomoc. Nie rozumieli znaczenia 'La ilaha illallah' (Nie ma boga prócz Boga) tak, jak rozumieli to poganie arabscy. Bóg jest jedyną pomocą.

To bałwochwalstwo nadal szerzy się wśród ludzi aż do naszych czasów z powodu dominacji ignorancji i upływu wielu wieków od czasów Proroka.

Wątpliwość późniejszych ludzi jest taka sama jak wątpliwość pierwszych, a oto wzmianka o niektórych heretyckich wierzeniach.

Wątpliwość tych późniejszych jest taka sama jak wątpliwość pierwszych i wyraża się ona w słowach: „To są nasi pośrednicy u Boga, czcimy ich tylko po to, aby przybliżyli nas do Boga.” Bóg odrzucił tę wątpliwość i wyjaśnił, że kto czci kogoś innego niż On, bez względu na to, kim jest, popełnia bałwochwalstwo i niewiarę, jak powiedział:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

﴿Czczą zamiast Boga to, co im ani nie szkodzi, ani nie przynosi korzyści, i mówią: "To nasi pośrednicy u Boga."﴾ (Koran, 10:18). Bóg odpowiedział im, mówiąc:

﴿قُلْ أَنتُمُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

﴿Powiedz: Czy chcecie powiadomić Boga o czymś, czego On nie zna w niebiosach ani na ziemi? Chwała Mu i Wywyższony jest nad to, co z Nim łączą!﴾ (Koran, 10:18). Bóg Wszechmogący wyjaśnił w tym wersecie, że oddawanie czci komukolwiek poza Nim, czy to prorokom, świętym itd., jest wielkim bałwochwalstwem, bez względu na to, jak nazywają to ich wyznawcy. Powiedział także:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾

{A ci, którzy wzięli sobie poza Nim opiekunów, mówią: "Czczymy ich tylko po to, aby przybliżyli nas do Boga."} (Koran, 39:3). Bóg odpowiedział im, mówiąc:

{إِنَّ اللَّهَ يَخْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ}

{Zaprawdę, Bóg rozstrzygnie między nimi w tym, w czym się różnią. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi na drogę tego, kto jest kłamcą, niewiernym.} (Koran, 39:3). Bóg w ten sposób wyjaśnił, że oddawanie czci innym poza Nim poprzez modlitwy, strach, nadzieję i tym podobne jest niewiarą wobec Niego, a także uznał za kłamstwo ich twierdzenie, że ich bóstwa przybliżają ich do Niego.

Do heretyckich wierzeń, które są sprzeczne z prawidłową doktryną i stoją w opozycji do tego, co przynieśli prorocy – niech pokój i błogosławieństwo będą z nimi – należy to, co wyznają bezbożnicy w dzisiejszych czasach, zwolennicy Marksa, Lenina i innych głosicieli bezbożności i niewiary, niezależnie od tego, czy nazywają to socjalizmem, komunizmem, baathizmem czy innymi nazwami. Bowiem podstawą ideologiczną tych bezbożników jest twierdzenie, że nie ma Boga, a życie jest jedynie materią. Podstawą ich wierzeń jest zaprzeczenie życiu po śmierci, zaprzeczenie istnieniu raju i piekła oraz niewiara we wszystkie religie. Każdy,

kto przyjrzy się ich pismom i zbada, w co wierzą, z pewnością się o tym przekona. Nie ma wątpliwości, że ta doktryna jest sprzeczna z wszystkimi religiami niebiańskimi i prowadzi jej wyznawców do najgorszych konsekwencji w tym życiu i w życiu po śmierci.

Do wierzeń sprzecznych z prawdą należy to, co wyznają niektórzy batynici (ezoterycy) oraz niektórzy sufi, twierdząc, że niektórzy z tych, których nazywają świętymi, współdzielą z Bogiem władzę nad zarządzaniem światem i wpływają na sprawy tego świata. Nazywają ich "biegunami duchowymi", "podporami", "pomocnikami" i innymi nazwami, które wymyślili dla swoich bożków. Jest to jeden z najgorszych przypadków bałwochwalstwa przeciwko Bogu jako władcy i gorszy niż bałwochwalstwo przedislamskich Arabów, ponieważ niewierni Arabowie nie podważali władzy Boga, lecz oddawali cześć innym poza Nim. W czasach dobrobytu dopuszczali się bałwochwalstwa, natomiast w czasach trudności oddawali cześć tylko Bogu, jak powiedział:

﴿إِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^{٦٥}

{A kiedy wsiadą na statek, wzywają Boga, wyznając szczerze Jego religię. Lecz gdy On ich uratuje na lądzie, oni wtedy dodają Mu współtowarzyszy.} (Koran, 29:65). Natomiast w

odniesieniu do boskiej władzy przyznawali, że Bóg jest jedynym władcą, jak powiedział Wszechmogący:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾

﴿A jeśli ich zapytasz, kto ich stworzył, powiedzą: "Bóg".﴾ (Koran, 43:87). I powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿قُلْ مَنْ بَرَزَ فُكْمٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۳۱﴾

﴿Powiedz: Kto zaopatruje was z nieba i ziemi? Kto włada słuchem i wzrokiem? Kto wyprowadza żywe z martwego i martwe z żywego? Kto zarządza sprawami? Oni powiedzą: Bóg. Powiedz: Czy więc nie będziecie bogobojni?﴾ (Koran, 10:31). Jest wiele innych wersetów o podobnym znaczeniu.

To, co późniejsi politeiści dodali do bałwochwalstwa wcześniejszych politeistów

Późniejsi bałwochwalcy dodali do bałwochwalstwa wcześniejszych dwie rzeczy: po pierwsze, niektórzy z nich dopuścili się bałwochwalstwa w kwestii władzy boskiej, a po drugie, czynią bałwochwalstwo zarówno w czasach dobrobytu, jak i w czasach trudności, o czym można się przekonać, obcując z nimi, badając ich sytuację i obserwując, co czynią przy grobach Al-Husajna, Al-Bada'iego i innych w Egipcie, przy grobie Al-Aidrousa w Adenie, Al-Hadiego w Jemenie, Ibn

Arabiego w Damaszku, czy szejka Abd al-Kadira al-Dżilaniego w Iraku oraz przy innych znanych grobach, które lud uwielbił, oddając im wiele z tego, co należy się wyłącznie Bogu Wszechmogącemu. Niewielu sprzeciwia się temu i wyjaśnia im istotę jedyności Boga (tauhid), z którą Bóg posłał swojego Proroka oraz wcześniejszych posłańców – pokój z nimi wszystkimi. Zatem do Boga należy nasze ocalenie i do Niego powrócimy. Prosimy Boga Wszechmogącego, aby sprowadził ich do właściwej drogi, aby umieścił wśród nich licznych głosicieli nawołujących ich do prawdy i aby poprowadził przywódców muzułmanów i ich uczonych do walki z tym bałwochwalstwem i wyeliminowania jego oraz wszelkich wiodących do niego dróg. Zaprawdę, On jest Wszystkosłyszający i Bliski.

Z kolei do wierzeń sprzecznych z prawidłową doktryną w kwestii imion i atrybutów Boga należą wierzenia innowatorów (ahl al-bida'), takich jak dżahmici i mu'tazylici oraz tych, którzy podążali ich drogą, negując atrybuty Boga – niech będzie Wywyższony – i zaprzeczając Jego doskonałym atrybutom. Opisują oni Boga – niech będzie Wywyższony – w sposób przypominający niebyty, przedmioty martwe i rzeczy niemożliwe. Niech Bóg będzie wywyższony wysoko ponad to, co oni mówią. W to włącza się także tych, którzy zaprzeczają niektórym atrybutom, a inne uznają, jak w przypadku aszarytów. Muszą zmierzyć się z

problemami logicznymi i teologicznymi w odniesieniu do uznanych przez siebie atrybutów i stawić czoła tym samym trudnościom, których próbowali uniknąć, odrzucając inne atrybuty. Interpretują dowody wspierające uznane atrybuty w sposób sprzeczny zarówno z dowodami religijnymi (szariatem), jak i rozumowymi. Prowadzi to do oczywistej sprzeczności w ich stanowisku. Natomiast Ahl as-Sunna ła Al-Dżama'a (ludzie tradycji i wspólnoty) przypisali Bogu – wywyższonemu – imiona i atrybuty, które On sam Sobie przypisał lub które przypisał Mu Jego Prorok Muhammad (pokój i błogosławieństwo niech będą z Nim) sposobem doskonałym i pełnym. Oczyścili Go również z jakiegokolwiek podobieństwa do Jego stworzeń, jednocześnie nie odrzucając Jego atrybutów. Postępowali według wszystkich dowodów, nie zniekształcali ich ani nie negowali, a tym samym uniknęli sprzeczności, w które popadli inni – jak już zostało wcześniej wyjaśnione. To jest droga do zbawienia i szczęścia w tym świecie i w życiu ostatecznym. Jest to prosta droga, którą podążali pierwsi z tej wspólnoty i jej przywódcy. A ostatni z tej wspólnoty nie naprawią swoich spraw inaczej niż poprzez to, co naprawiło sprawy pierwszych, czyli poprzez podążanie za Księgą i Sunną oraz odrzucenie tego, co jest z nimi sprzeczne.

Wymóg oddawania czci wyłącznie Bogu oraz wyjaśnienie przyczyn zwycięstwa nad wrogami Boga

Najważniejszym obowiązkiem każdej odpowiedzialnej osoby i największą powinnością jest oddawanie czci swojemu Panu, Wywyższonemu, Panu niebios i ziemi oraz Panu wspaniałego Tronu, który powiedział w Swojej świętej Księdze:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾

﴿Zaprawdę, waszym Panem jest Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię w sześć dni, a następnie wzniósł się na tron. Przykrywa nocą dzień, który podąża za nią szybko. Słońce, księżyc i gwiazdy są poddane Jego rozkazowi. Czyż nie Jemu należy się stworzenie i rozkaz? Błogosławiony niech będzie Bóg, Pan światów!﴾ (Koran, 7:54). I wyjaśnił Bóg, Wywyższony, w innym miejscu w swojej Księdze, że stworzył zarówno dzinny, jak i ludzi, aby Mu oddawali cześć, mówiąc:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦﴾

﴿A nie stworzyłem dzinnów i ludzi inaczej, jak tylko po to, aby Mi oddawali cześć﴾ (Koran, 51:56). A ta forma oddawania czci, dla której Bóg stworzył obie grupy (dżinnów i ludzi), polega na Jego jedności (tauhidzie) w różnych rodzajach

oddawania czci. Obejmuje to akty takie jak modlitwa, post, jałmużna (zakat), pielgrzymka, pokłon, czołobicie, okrażenie Kaaby (ta'af), ofiarowanie, śluby, obawa, nadzieja, wołanie o pomoc, proszenie o wsparcie, szukanie schronienia oraz wszelkiego rodzaju modlitwy. Wchodzi w to również posłuszeństwo Jemu we wszystkich Jego rozkazach i unikanie zakazów, zgodnie z tym, co wskazuje Jego szlachetna Księga oraz praktyki Jego wiernego Pośłańca (niech najlepsze błogosławieństwa i pokój od Jego Pana będą nad nim). Bóg, Wywyższony, nakazał obu grupom (dżinnom i ludziom) oddawanie Mu czci, do czego zostali stworzeni. W tym celu posłał wszystkich proroków i zesłał Księgi, aby wyjaśnić i szczegółowo opisać tę formę oddawania czci, wzywając do niej oraz nakazując, by była ona skierowana wyłącznie do Boga Jedynego, jak powiedział Najwyższy:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢١﴾

﴿O ludzie! Czciejcie waszego Pana, który was stworzył, jak i tych, którzy byli przed wami! - być może, wy będziecie bogobojni!﴾ (Koran, 2:21). I powiedział – Wywyższony:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

﴿I postanowił twój Pan, abyście nie czcili nikogo oprócz Niego, a rodzicom swoim okazali dobroć.﴾

(Koran, 17:23). Słowo „postanowił” w tym wersecie oznacza „nakazał i polecił”. I powiedział Bóg:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ٥﴾

﴿Nakazano im jedynie, aby czcili Boga, oddając Mu szczere oddanie, wierząc w Niego i wypełniając Jego przykazania, a także modląc się i dając jałmużnę. To jest prawdziwa religia.﴾ (Koran, 98:5). Wiele wersetów w Księdze Boga niesie to samo znaczenie. I powiedział – Wywyższony:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

﴿A co dał wam Poślaniec, to weźcie, a od czego was powstrzymał, tego unikajcie, i bójcie się Boga. Zaprawdę, Bóg jest surowy w karaniu.﴾ (Koran, 59:7). I powiedział Bóg Wszechmogący:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

﴿O wy, którzy uwierziliście! Posłuszni bądźcie Bogu, posłuszni bądźcie Pośłańcowi i tym, którzy sprawują władzę wśród was. A jeśli będziecie się spierać w jakiejś sprawie, to zwróćcie się do Boga i do Pośłańca, jeśli wierzycie w Boga i w Dzień Ostatni. To jest lepsze i piękniejsze jako objaśnienie.﴾ (Koran, 4:59). A powiedział – Wywyższony:

﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

{Kto posłuszeństwo okaże Pośłańcowi, ten posłuszeństwo okazał Bogu.} (Koran, 4:80).

A powiedział – Wywyższony:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

{I zaiste, wysłaliśmy do każdej społeczności Pośłańca: „Czcijcie Boga i unikajcie bałwochwalstwa”.} (Koran, 16:36). I Bóg Wszechmogący powiedział także:

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥}

{I nie wysłaliśmy przed tobą żadnego Pośłańca, do którego byśmy nie objawili: „Nie ma boga oprócz Mnie, dlatego czcijcie Mnie”.} (Koran, 21:25). I powiedział Bóg:

{الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَنْتِى
لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٢}

{Ali, Lam, Ra', to jest Księga, której znaki zostały utwierdzone, a następnie szczegółowo wyjaśnione przez Mądrego, w pełni świadomego.}

{Abyście nie czcili nikogo poza Allahem! Ja jestem dla was, od Niego, ostrzegającym i zwiastunem radosnej nowiny.} (Koran, 11:1–2).

Te jasne, jednoznaczne wersety Księgi Boga wraz z innymi o podobnym znaczeniu wskazują na obowiązek oddawania czci wyłącznie Bogu i że jest to podstawa religii oraz fundament wiary. Dowodzą również, że to jest celem stworzenia dzinnów i ludzi, jak i wysłania proroków oraz zesłania ksiąg. Obowiązkiem wszystkich

odpowiedzialnych za przestrzeganie religii jest dbanie o tę kwestię, pogłębianie w niej wiedzy i unikanie tego, w co wpadło wielu ludzi powołujących się na islam, a mianowicie przesady w wielbieniu proroków i prawych ludzi, budowania nagrobków na ich grobach, tworzenia meczetów i kopuł nad nimi, zwracania się do nich, szukania u nich pomocy, proszenia ich o spełnienie potrzeb, odciążenie od trudności, uzdrowienie chorych i zwycięstwo nad wrogami. To wszystko są formy wielkiego bałwochwalstwa. Jest to zgodne z tym, co zostało przekazane od Proroka (pokój z nim), zgodnie z Księgą Boga. W autentycznych źródłach, przekazano od Mu'adha (niech Bóg będzie z niego zadowolony), że Prorok (pokój z nim) powiedział mu:

«أتدري ما حق الله على العباد وحق العباد على الله؟ فقال معاذ: قلت الله ورسوله أعلم، فقال النبي -صلى الله عليه وسلم- حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً، وحق العباد على الله أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً» الحديث.

„Czy wiesz, jakie jest prawo Boga wobec Jego sług i jakie jest prawo sług wobec Boga?” Mu'adh odpowiedział: „Bóg i Jego Prorok wiedzą najlepiej”. Prorok (pokój z nim) powiedział: „Prawem Boga wobec Jego sług jest to, aby czcili Go i nie przypisywali Mu nikogo jako współtowarzysza, a prawem sług wobec Boga jest to, że nie ukarze tego, kto Mu nie przypisuje żadnych współtowarzyszy”

(relacja z Sahih al-Buchari i Sahih Muslim).¹ W Sahih al-Buchari, przekazane przez Ibn Mas'uda (niech Allah będzie z niego zadowolony), że Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powiedział:

«من مات وهو يدعو الله ندا دخل النار»

„Kto umarł, wzywając kogoś, kogo uznał za równego Allahowi, wejdzie do Ognia.”² A w Sahih Muslim, przekazane przez Dżabira (niech Allah będzie z niego zadowolony), że Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) powiedział:

«من لقي الله لا يشرك به شيئا دخل الجنة ومن لقيه يشرك به شيئا دخل النار»

„Kto spotka Allaha, nie przypisując Mu żadnych partnerów, wejdzie do Raju, a kto spotka Go, przypisując Mu partnerów, wejdzie do Ognia.”³ Hadisów o tym znaczeniu jest wiele, a ta kwestia jest jedną z najważniejszych i najwspanialszych. Bóg posłał swojego Proroka Muhammada (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim), aby nawoływał do jedyności Boga i zakazał bałwochwalstwa. Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) doskonale wypełnił swoje posłanie, głosząc to, co Bóg mu

¹ Sahih Al-Buchari, rozdział „Pozwolenie” (5912), Sahih Muslim, rozdział „Wiara” (30), At-Tirmidhi, rozdział „Wiara” (2643), Ibn Madża, rozdział „Asceza” (4296), Ahmad (5/238).

² Sahih Al-Buchari, rozdział „Tafsir Koranu” (4227), Sahih Muslim, rozdział „Wiara” (92), Ahmad (1/374).

³ Sahih Al-Buchari, rozdział „Wiedza” (129), Sahih Muslim, rozdział „Wiara” (32), Ahmad (3/157).

objawił. Był z tego powodu dotkliwie prześladowany, lecz wytrwał w cierpieniu, a jego towarzysze (niech Allah będzie z nich zadowolony) wytrwali z nim w przekazywaniu przesłania, aż Bóg oczyścił Półwysep Arabski ze wszystkich bożków i bałwanów. Ludzie masowo wstępowali do religii Boga. Bożki wokół Kaaby i wewnątrz niej zostały zniszczone, a także zburzono bożki Lat, Uzza i Manat oraz wszystkie inne bożki, które należały do plemion arabskich. Bałwany, które posiadali, zostały zburzone, słowo Boga stało się najwyższe, a islam zatriumfował na Półwyspie Arabskim. Następnie muzułmanie zwrócili się z przesłaniem i dżihadem poza Półwysep Arabski, a Bóg poprowadził przez nich tych, którym zostało przeznaczone szczęście. Rozprzestrzenili prawdę i sprawiedliwość w większości zakątków zamieszkałego świata. Dzięki temu stali się przewodnikami w drodze do prawdy, przywódcami sprawiedliwości oraz reformatorami. Ich drogą podążali tabi'un (następcy towarzyszy Proroka) i ci, którzy przyszedli po nich, szerząc religię Boga i wzywając ludzi do jedności Boga. Walczyli w imię Boga swoimi ciałami i majątkami, nie obawiając się żadnych nagan w sprawach wiary. Bóg ich wspierał, dawał im zwycięstwo i wywyższył ich nad tymi, którzy im się sprzeciwiali. Spełnił wobec nich Swoją obietnicę w Swoim słowie:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ٧﴾

„O wy, którzy wierzycie! Jeśli pomożecie Bogu, On wam pomoże i umocni wasze stopy.” (Koran, 47:7). Wszechmogący powiedział także:

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠ الَّذِينَ إِن مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ٤١﴾

﴿Z pewnością Bóg pomoże tym, którzy Jemu pomagają. Zaprawdę, Bóg jest Potężny i Mocny﴾

﴿Ci, którym damy władzę na ziemi, odprawiali modlitwę, dawali jałmużnę, nakazali to, co dobre, a zakazali tego, co złe. Do Boga należy ostateczny wynik wszystkich spraw﴾ (Koran, 22:40–41). Ludzie zmienili się po tym, rozproszyli się, zaniedbali sprawę walki na drodze Boga, wybrali wygodę i podążanie za żądzami. Wśród nich pojawiły się złe uczynki, z wyjątkiem tych, których Bóg uchronił. W odpowiedzi Bóg zmienił ich los, zabrał im Jego błogosławieństwa i sprawił, że ich wrogowie zyskali przewagę nad nimi, jako kara za to, co uczynili. Bóg nie jest niesprawiedliwy wobec Swoich sług. Mówi:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾

﴿To dlatego, że Bóg nie zmienia łaski, którą obdarzył lud, dopóki oni sami nie zmieniają tego, co jest w ich duszach﴾ (Koran, 8:53). Dlatego obowiązkiem wszystkich muzułmanów, zarówno rządzących, jak i ludu, jest powrót do Boga,

oddawanie Mu czci z całkowitą szczerością i pokutowanie za dotychczasowe zaniedbania i grzechy. Należy pospieszyć z wykonywaniem obowiązków nałożonych przez Boga, unikać tego, co jest zakazane, i zachęcać się nawzajem do przestrzegania tego wszystkiego oraz współpracować w tej sprawie.

Jednym z najważniejszych obowiązków jest ustanowienie kar zgodnych z prawem szariatu oraz stosowanie szariatu we wszystkich sprawach między ludźmi i odwoływanie się do niego. Należy usunąć prawa ustanowione przez ludzi, które są sprzeczne z Bożym prawem, oraz zaniechać ich stosowania. Wszystkie narody powinny być zobowiązane do przestrzegania prawa szariatu. Uczeni mają obowiązek edukować ludzi w sprawach religii, szerzyć świadomość islamską wśród nich, zalecać sobie wzajemnie prawdę, cierpliwość oraz nakazywać dobro i zakazywać zła. Powinni także zachęcać władców do tego samego. Należy również zwalczać niszczycielskie ideologie, takie jak socjalizm, baasizm, skrajny nacjonalizm oraz inne doktryny sprzeczne z szariatem. Dzięki temu Bóg naprawi to, co było zepsute wśród muzułmanów, zwróci im to, co stracili, przywróci im dawną chwałę, pomoże im pokonać ich wrogów i umożliwi im ponowne umocnienie się na ziemi. Jak mówi Bóg, a On jest najprawdopodobniejszy ze wszystkich mówców:

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿I obowiązkiem Naszym było danie zwycięstwa wierzącym.﴾ (Koran, 30:47). Najwyższy powiedział również:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥﴾

﴿Obiecał Bóg tym spośród was, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, że uczyni ich następcami na ziemi, tak jak uczynił następcami tych, którzy byli przed nimi, i utwierdzi dla nich ich religię, którą im wybrał, i zamieni ich strach na bezpieczeństwo. Będą Mnie czcić i nie będą przypisywać Mi żadnych towarzyszy. A ci, którzy potem zaprzeczą, ci są występnyymi﴾ (Koran, 24:55). Bóg Wszechmogący powiedział:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ٥١﴾

﴿Zaprawdę, My wspieramy Naszych posłańców oraz tych, którzy uwierzyli, w życiu doczesnym i w dniu, kiedy powstaną świadkowie﴾ (Koran, 40:51).

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ٥٢﴾

﴿W dniu, gdy przeprosiny niesprawiedliwych nie przyniosą im żadnej korzyści, dla nich będzie przekleństwo i najgorsze miejsce pobytu﴾ (Koran, 40:52).

Proszę Boga Wszechmogącego, aby naprawił stan przywódców muzułmanów i ich społeczeństw,

obdarzył ich głębokim zrozumieniem religii, zjednoczył ich słowa w pobożności, poprowadził ich wszystkich na prostą drogę, wsparł nimi prawdę i pokonał nimi fałsz. Proszę także, aby dał im wszystkim powodzenie we współpracy na rzecz dobra i pobożności oraz w zalecaniu sobie nawzajem prawdy i cierpliwości. Zaprawdę, On jest ich Opiekunem i ma nad tym pełną władzę. Niech pokój i błogosławieństwa będą z Jego sługą i wysłannikiem, wybranym spośród stworzeń, naszym prorokiem, przywódcą i panem Muhammadem bin Abd Allah, z jego rodziną, towarzyszami oraz tymi, którzy podążają za jego przewodnictwem. Pokój, miłosierdzie i błogosławieństwo Boże niech będą z wami.

الفهرس

Prawidłowa doktryna i to, co jej zaprzecza	2
Wstęp.....	2
Wiara w Boga Najwyższego.....	6
Wiara w aniołów	17
Wiara w Księgi.....	18
Wiara w posłańców	20
Wiara w Dzień Ostateczny	21
Wiara w Przeznaczenie	22
Wiara to słowa i czyny, która rośnie poprzez posłuszeństwo i maleje poprzez nieposłuszeństwo.	24
Miłość dla Boga i nienawiść dla Boga, lojalność dla Boga i wrogość dla Boga.	25
Wzmianka o tych, którzy odeszli od tej doktryny i krocą w drugą stronę	28
Wymóg oddawania czci wyłącznie Bogu oraz wyjaśnienie przyczyn zwycięstwa nad wrogami Boga	36